

## MINNETALE TIL PAPPA

1.

Da vi fikk melding om at pappa hadde kjørt av veien forrige onsdag skjønte vi at dette var alvorlig. Fra sykehuset noen timer etterpå fikk vi beskjed om at pappa hadde en omfattende hjerneblødning og at det var årsaken til utforkjøringen. Mest sannsynlig var han på veg ut av våre liv allerede før bilen forlot vegen den dagen.

Vi som er igjen kjenner på sorgen og savnet. Men vi kjenner også på noe annet: Mange, sterke og ikke minst gode minner. Jeg ønsker å dele noen av disse minnene med dere i dag.

2.

Av natur var pappa en glad og optimistisk person. Han var glad i folk og hadde stor tiltro til sine medmennesker. Så stor tiltro at det av og til kanskje grenset til naivitet.

3.

Pappa hadde stor arbeidsglede og var det vi kan kalle en tusenkunstner. Han var kreativt anlagt og var også opptatt av mote. Det gjaldt både møblene han laget og klærne han hadde på seg. I oppveksten var de aller fleste møblene vi eide laget av pappa. Stilfulle etter datidens design. Og selvfølgelig var det et fagmessig gjennomført håndtverk da pappa jo var utdannet møbelsnekker. Og var det et plagg han ønsket seg kunne det godt hende at han bestemte seg for å sy det selv. Han kunne også reparere motoren på traktoren. Og han kunne bygge hus. Ja, opp til flere.

Pappa håndterte også skrivebordsarbeid godt. Eksempelvis førte han regnskapet for gårdsdrifta i mange år. Han kunne også skrive velformulerte brev som selv en rutinert saksbehandler nok ville nikke anerkjennende til.

4.

Selv om han ikke trakterte noe instrument var han glad i sang og musikk. Både pappa og mamma var flinke til å synge og i oppveksten kunne vi barna rett som det var høre han og mamma synge duo i stua. Og kom det noen fengende rytmer over radioen kunne han plutselig begynne å danse. Som så mye annet

var også dansen av det kreative slaget. Ingen i verden har hverken før eller senere sett noe lignende. Selv ikke vårherre!

5.

Pappa var den som lærte oss å ta vare på og sette pris på naturen. Det gjennom utallige turer i skog og mark. Han likte seg også på sjøen selv om han ble sjøsjuk for så å si ingenting.

6.

Pappa var glad i å trene og å være fysisk aktiv. Turene ble ofte lenger enn de fleste av oss andre synes var helt greit. Og det måtte være frustrerende for elevene på ungdomsskolen som aldri klare å slå gymlæreren sin på 60 meteren.

7.

Pappa var med andre ord allsidig og hadde således allsidige interesser. Noen var mer av typen moro enn dem var fornuftig. Til mamma sin fortvilelse og vi ungene sin fornøyelse. Som da han i godt voksen alder kjøpte seg motorsykkel. Hvorfor kjøpe en helt ordinær motorsykkel når en kunne anskaffe seg en BMW 800 R James Bond-utgave? Den hadde jo så stilige linjer. Og skulle en først ha hest, hvorfor ikke en araber?

8.

Pappa var selvfølgelig ikke perfekt. Like lite som vi rundt ham var det. Men selv om vi kunne ha våre uenigheter rokket aldri ved respekten for hverandre. Pappa var en mild, tålmodig og overbærende person. Det spesielle med pappa, og som jeg personlig kommer til å minnes best i ettertid, var hans evne til å vise omsorg og kjærlighet for oss alle sammen. Det gjennomsyret alt han gjorde. Og han var også flink til å utrykke dette med ord: «Eg e glad i deg!» sa han rett som det var. Jeg tror faktisk at om det hadde vært flere som han ville verden vært et fredeligere sted.

9.

Vi forstår nå mer og mer hvor privilegert vi har vært som hadde nettopp Alfred som pappa, svigerfar, farfar. Og ikke minst som ektefelle i over 60 år. Takk for alt du var for oss, hver dag, hvert minutt, hvert sekund.